कालरूपम्। ताभ्यां द्वाभ्यां सह तान्येकादशानि सम्पद्यन्ते। तदपेक्षया वचनेन पुण्याहत्वसम्पादको ब्राह्मणो द्वादशः। एवमेते कालविशेषाः द्वादशमासत्वेन भाविताः संवत्सरतामापद्यन्ते। एवमनेन प्रकारेण यो विद्वान्त्संवत्सरत्वसम्पादनेनैकस्मिन् दिने व्रतं कर्म्मविशेषमाचरति। तस्य तद्व्रतं प्रसिद्धेनैव संवत्सरेण गुप्तं भवति। संवत्सरानुष्ठानेन यावत् फलं तावदाप्नोतीत्यर्थः। एवमेकेन प्रकारेण द्वादशभागानुसन्धानमुक्तम्॥

अथ प्रकारान्तरेण तदभिधत्ते। "समानस्याङ्कः पञ्चपुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्य्यश्लीलानि। तानि नव। आग्नेयी रात्रिः। ऐन्द्रमहः। तान्येकादश। आदित्यो द्वादशः। य एवं विद्वान्त्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतं गुप्तं भवति" [४] इति। पूर्व्वं प्रदोषकालोषःकालब्राह्मणैर्द्वादशसङ्ख्या पूरिता इदानीं तत्त्रयं परित्यज्याग्निदेवताकां रात्रिमिन्द्रदेवताकमहरादित्यञ्च तत्त्रयस्थाने निवेश्यानुसन्धानमुच्यत इति विशेषः॥

इति तृतीयोऽनुवाकः॥ ३॥

अथ चतुर्थोऽनुवाकः।

तृतीये हेयोपादेयकालविभागो निरूपितः। स च क्रतुविशेषसम्बन्धाभावात् पुरुषार्थः। अतः सामान्येऽन्यसर्व्वकर्म्मसु सम्बध्यते। चतुर्थे सोमविषये विशेषोऽभिधीयते। यदुक्तं पूर्व्व-